

**[Justitsministeren.]**

Jeg deler naturligvis det ærede medlem hr. Thestrups opfattelse af den betydning, det har, at umiddelbarhedsprincippet får en så vid udbredelse som muligt. Derom synes jeg alle må være enige. Om man i dag er i stand til at gå så vidt, som det ærede medlem principielt vil gå, må jeg stille mig tvivlende over for, men jeg mener, det er et spørgsmål, vi ubetinget bør drøfte i udvalget. Også jeg kom, da jeg læste retspræsident Bangs artikel om disse spørgsmål, ind på den idé, som det ærede medlem var inde på, ligesom det har gjort et vist indtryk på mig, at retspræsident Mundt kunne oplyse, at 80 pct. af sagerne i forvejen forberedes ved landsretten selv.

Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Steen ville drøfte, om det var nødvendigt at optage de enkelte retskredses navne i lovforslagets tekst, men det kan vi jo tale om i udvalget. Jeg takker for den principielle tilslutning fra alle sider.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Lovforslagets overgang til anden behandling vedtages uden afstemning.*

**K. Axel Nielsen:** Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtages dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

*Første behandling af forslag til lov om udlån til statshusmandsbrug m. m.*

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 249, fremsættelsen i tidenden sp. 831).

Lovforslaget sættes til forhandling.

**Chr. Rasmussen:** Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger om det lovforslag, vi her behandler. Det adskiller sig kun på ét punkt fra den i indeværende år gældende udlånslov, nemlig med hensyn til bygge-lånenes størrelse, der for alle satsers vedkommende foreslås forhøjet med 2 000 kr.,

hvilket vil sige, at det normale byggelån til et husmandsbrug bliver 56 000 kr. og til et gartneri 51 000 kr. Det må dog erkendes, at den foreslåede forhøjelse knap dækker den konstaterede prisstigning for indeværende år. Det samme var tilfældet ved sidste års udlånslov, dog med den forskel, at det da var i folketinget, der skete en nedsættelse af summen i landbrugsministerens oprindelige forslag; det er derfor meget forståeligt, at ministeren i år har holdt satserne i underkanten. Selv om der i denne lov, der skal gælde for finansåret 1957-58, i relation til prisudviklingen i det sidste par år mangler ca. 1½ pct. for, at der er dækning i forhold til udlånsloven for 1955-56, tror jeg, det alligevel vil lykkes for de unge, der er så heldige at komme i besiddelse af en jordlod, at få opført de nødvendige bygninger.

Jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

**Niels Eriksen:** Mit parti vil medvirke til en ajourføring. Jeg er tilfreds med, at rådighedsbeløbene er ansat til samme beløb som i fjor, hvad angår jordkøbslån, installationslån, etableringslån o. s. v. Derimod er jeg betænkelig ved den foreslåede forhøjelse af byggelåne med 2 000 kr.; begrundelsen herfor er, at byggeomkostningerne er steget 4,1 pct. siden sidste år, men jeg er ikke helt sikker på, at det forholder sig sådan i praksis. Der er nu kommet mere konkurrence i byggeriet, end der tidligere har været, og derfor ønsker vi spørgsmålet nærmere undersøgt i udvalg, før vi giver tilslutning til en forhøjelse.

Jeg vil i denne forbindelse rejse det spørgsmål over for den højtærede landbrugsminister, hvordan det går med de nye planer med hensyn til landbrugsbyggeriet. Vi har tit diskuteret det, og det er min opfattelse, at man er alt for gammeldags indstillet med hensyn til dette byggeri. Der er jo nye materialer fremme, og vi ved, at der måske er ting, som man i dag skal lægge mere vægt på, end man tidligere gjorde. Jeg tænker her på isolering o. lign. Jeg vil derfor gerne høre, om der ikke er noget nyt om disse planer.

Jeg tror i det hele taget, at man ser meget konservativt på hele byggespørgs-

## [Niels Eriksen.]

målet. Jeg har eksempler på, at materialer, der var godkendt til boligbyggeri, er blevet afvist som ubrugbare, når det drejede sig om landbrugsbyggeri, og jeg har svært ved at forstå, at det kan være rigtigt, men det er jo to forskellige ministerier, der her skal godkende byggeplanerne.

Jeg vil endvidere rejse et spørgsmål, som vi ventilerede i fjor, og som gik ud på, om ikke tidspunktet er inde til at lægge loft over maksimumsbeløbene for bygge-lån til den nuværende rente. Jeg tror, vi skal overveje at lægge et loft her og sige, at indtil et vist beløb kan der fås lån til den favorable rente, men hvis der ønskes højere lån, må det overskydende beløb forrentes med almindelig markedsrente.

Vi ønsker alle disse ting nærmere undersøgt, og jeg skal derfor med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale, at lovforslaget henvises til videre behandling i et udvalg.

**Fibiger:** Lovforslaget om fastsættelse af størrelsen af de lån, der skal ydes til køb af jord til statshusmandsbrug, til installationslån og til byggeri, er jo et tilbagevendende forslag, og da det statistiske departement nu oplyser, at byggepriserne er steget, foreslår landbrugsministeren, at bygge-lånene forhøjes, hvorimod man lader de andre lån være af samme størrelse som hidtil. Jeg ved fra min praksis som medlem af statens jordlovsudvalg, at det altid kniber med at få pengene til at slå til til dette byggeri, såfremt bygningerne skal indrettes, sådan som husmændene gerne vil have det. Jeg må sige, at disse bygninger, når de er færdige, er smukke og udmærket indrettet, men jeg kan være enig med det ærede medlem hr. Niels Eriksen i, at det kan godt være, at man kunne bygge på en anden og noget billigere måde, og dette synes jeg man bør undersøge, når vi nu får lovforslaget til behandling i et udvalg.

Det er jo klart, at i en tid som den, vi lever i, må man fra statens side være indstillet på at holde igen med disse udlån. For når man — som man gør — låner ud til 4 pct. og den konjunkturbestemte rente kun er 2½ pct. eller deromkring, spørger man sig selv: mon der ikke var anledning til at rette noget ved dette? Det vil jeg

gerne have drøftet, og jeg vil også gerne høre, hvad den højtærede landbrugsminister mener herom.

Jeg vil endvidere gerne have, at man ser på afdragstiden både for disse lån og for lån til arbejderboliger, hvor der også er en meget lang afdragstid, og undersøger, om man kunne gøre afdragene større, således at pengene kom hurtigere ind.

Jeg fremsatte i fjor, da vi havde et lignende forslag til behandling (Folketings-tidende 1955-56, sp. 896—898), nogle lidt mere principielle betragtninger om hele udstykningsspørgsmålet; det skal jeg ikke komme nærmere ind på i dag, fordi jeg har samme opfattelse som i fjor, og den-gang kom der ikke noget ud af det. Mine bemærkninger tog navnlig sigte på, om man med henblik på forkøbsretten skal blive ved at udstykke lige så meget, som man hidtil har gjort. Man kan jo ved de land-vindingsarbejder, der udføres, opdyrkning af heder og så fremdeles, tage nyt land ind og oprette husmandsbrug dér, og det er vel egentlig det, man skal tilstræbe i stedet for at ødelægge, kan jeg godt sige, mindre gårde.

Så har jeg et spørgsmål med hensyn til administrationen. Man ved, at statens jord-lovsudvalg skal flytte for at få udvidede lokaler til rådighed, idet administrationen er blevet større. Det er naturligt, at de love, vi vedtog for nogle år siden om ordning af de store godsers forhold, har givet megen administration og meget arbejde, men jeg vil gerne sige til den højtærede land-brugsminister, at man skal passe på, for når dette arbejde hører op, vil jeg mene, at administrationen kunne indskrænkes noget, og man skal derfor ikke tænke på nu at ud-vidé så meget; det er nemlig ikke nødven-digt, for når først gennemførelsen af denne lovgivning, som giver uhyre meget arbejde, er overstået, vil der ikke være brug for så megen administration.

Hvad angår indskrænkning af admini-strationen, er der en enkelt lille ting, jeg gerne vil pege på. Det er ikke noget, der omhandles i dette lovforslag, men da jeg har forstået, at vi senere skal have stats-husmandsloven til behandling, vil jeg gerne henlede den højtærede ministers opmærk-somhed på bestemmelsen om, at der skal ske indberetning til statens jordlovsudvalg,

**[Fibiger.]**

så snart der er begæret tvangsauktion. Det giver en uhyre mængde skriveri, og man skal ud at se på de pågældende ejendomme. Da det i øvrigt kun er i meget få tilfælde, det kommer til tvangsauktion, idet forholdene ordnes forinden, tror jeg godt, man kunne stryge bestemmelsen om, at dommerkontorerne skal indberette, hver gang der er begæret tvangsauktion. I det hele taget bør man bestræbe sig for ikke at forøge administrationen, men tværtimod søge at få den begrænset — ikke alene her, men også andre steder.

Der er i lovforslaget ikke foreslået flere penge stillet til rådighed end i fjor og tidligere, men hvis pengene slipper op, kommer landbrugsministeren jo til finansudvalget og forlanger nogle flere, og dem plejer han også at få; det er efter min mening noget problematisk at fastsætte bestemte beløb, når disse kan forhøjes, hvis der bliver brug for det, og jeg vil derfor sige til landbrugsministeren, at jeg tror, han skal holde lidt igen i disse tider.

Alle de spørgsmål, jeg her har nævnt, vil jeg gerne have undersøgt i udvalget; i øvrigt kan jeg tilsige mit partis tilslutning til at finde frem til en sådan ordning, at udstykningen i rimeligt omfang kan fortsætte.

**Aage Fogh:** Jeg kan på mit partis vegne tilsige den højtærede landbrugsminister støtte til gennemførelse af det foreliggende lovforslag, og jeg vil, i modsætning til det ærede medlem hr. Fibiger, sige, at hvis det skulle vise sig, at de foreslåede bevillinger ikke er tilstrækkelige, regner vi helt sikkert med, at så bliver de forhøjet. Den ændring, der sker nu, hvis man følger forslaget om at yde 2 000 kr. mere til byggelån pr. brug, der oprettes — efter de oplysninger, jeg har fået, er der i det sidste år, der foreligger regnskab for, oprettet 340 statshusmandsbrug og nogle og tyve gartnerier — vil kræve ca. 700 000 kr. mere end hidtil, hvis der bliver tale om det samme antal brug, og jeg håber, at resultatet ikke vil blive, at der oprettes et mindre antal brug, men at i det mindste det samme antal oprettes. Jeg vil derfor gerne rette det direkte spørgsmål til den højtærede landbrugsminister: hvis de bevillinger, der her er tale om, henholdsvis ca. 11 mill. kr. og 20 mill. kr., som

bevilges dels af jordfondens, dels af statskassens midler, ikke strækker til, må vi da regne med, at der vil blive søgt en forhøjelse?

Den række spørgsmål, som blev rejst af de ærede medlemmer hr. Niels Eriksen og hr. Fibiger, er vi meget villige til at drøfte i udvalget, men det er et spørgsmål, om vi ikke skulle have lidt længere tid dertil, end der kan blive i udvalget i år. Det kan ikke nægtes, at efterhånden som tiden går og den høje rente gør sig gældende ude i det praktiske erhvervsliv, bliver der en stor forskel mellem de lån, der her er tale om, og dem, folk må klare sig med, når de skal søge lån på det private pengemarked. Jeg er villig til at diskutere alle disse ting fordomsfrit, for at vi kan prøve på om muligt at nå frem til et endnu bedre resultat end det, der foreligger i dag.

**Fuglsang:** Jeg kan tilsige mit partis, kommunisternes, støtte til det foreliggende lovforslag som helhed; dog kunne vi måske ønske os en forbedring med hensyn til rådighedsbeløbene inden lovforslagets endelige vedtagelse.

Det væsentlige i lovforslaget, sammenlignet med de gældende regler, er jo, at maksimumsbeløbet for byggelån forhøjes med 2 000 kr., hvilket vel knap nok dækker den almindelige stigning i byggeomkostningerne, der opgøres til 4,1 pct. Dette vil jeg støtte, eftersom det jo i forvejen kan være svært nok for unge mennesker uden andre kilder at øse af at komme i gang. Om disse byggelån er der efter min mening i øvrigt det at sige, at på den ene side er det et spørgsmål, om de er store nok — jeg tænker bl. a. på, at det, man kan få bygget med de nuværende priser, ofte vil være lovlig småt — og på den anden side vil jeg indrømme, at det måske er tvivlsomt, hvor meget det kan nytte at sætte lånene yderligere op, da det ofte er et spørgsmål, om disse penge nu også går i de rigtige lommer. For mig at se må det være en opgave ikke blot for landbrugsorganisationerne, men også for det offentlige, at foretage en undersøgelse af alle disse spørgsmål, eftersom det jo slet ikke er så små økonomiske interesser og ikke så få familier, det drejer sig om.

En anden ting, som også brænder på og har gjort det i mange år i forbindelse med

## [Fuglsang.]

disse lån, er dette: skulle det virkelig ikke være muligt at gøre noget for, at lånene blev udbetalt adskilligt hurtigere, end det sker i øjeblikket, både af hensyn til håndværkerne, og fordi det afgjort ville bidrage til at gøre byggeriet billigere?

Hvad der som sagt volder mig betænkelighed ved forslaget, er, at til trods for at de enkelte lånesummer år efter år er blevet forhøjet, har de samlede rådighedsbeløb ligget fast. Derfor kan jeg i høj grad støtte det ærede medlem hr. Aage Fogh, som har rejst det spørgsmål, hvordan finansudvalget vil stille sig til om nødvendigt at forhøje rådighedsbeløbene. I forvejen er der jo for få midler til rådighed; det ses deraf, at antallet af ansøgere stadig ligger langt over antallet af brug, der oprettes, og det til trods for at der givet er mange, som holder sig tilbage, fordi de, som situationen ligger, betragter det som næsten håbløst at søge. Denne tilbagegang eller i hvert tilfælde stilstand i udstykningen er for mig temmelig betænkelig på baggrund af befolknings-situationen, på baggrund af flugten fra land til by og på baggrund af de store år-gange, der rykker frem; endelig er det også betænkeligt på baggrund af den almindelige beskæftigelsessituation. Denne sidste side af sagen er for mig et ikke uvæsentligt argument i den evige diskussion om store brug kontra små brug, idet der jo på et udstykket areal kan leve adskilligt flere mennesker — og de kan leve adskilligt bedre — end når de må leve som landarbejdere på en herregård.

Det ærede medlem hr. Fibiger talte om landvinding som en løsning på spørgsmålet, og jeg har, alt andet lige, ikke noget imod landvinding; også her ser jeg på den beskæftigelsesmæssige side af sagen. Men ordet landvinding bør ikke bruges til at aflede opmærksomheden fra den i øvrigt skæve jordfordeling; det er jo stadig sådan, at nogle få store gårde breder sig på så meget af den bedste jord.

Jeg tænker i denne forbindelse på det

ærede medlem hr. Tesdorpf's udtalelser, da vi forleden dag drøftede lovforslaget om stiftelsers landbrugsjord. Det ærede medlem sagde da, at disse store ejendomme med deres parker og skove ligger som oaser midt i vor travle tid. Det skal jeg ikke sige noget til, men sagen har bare en anden side. Forleden blev jeg på en offentlig vej i en af disse oaser, nemlig Grib Skov, uden videre antastet af en militær patrulje; og det er ikke så forfærdelig længe siden, at jeg sammen med min kone og min lille datter foretog en spadseretur i Rold Skov, da gik det minsandten akkurat på samme måde. Altså, er det sådan med oaserne, at man efterhånden ikke kan røre sig dér uden faktisk at blive jaget ud, nu vel, så er det et spørgsmål, om ikke man skulle gribe ind her i stedet for at bruge oaserne som argument imod udstykningen.

Vi kommunister kan støtte lovforslaget, sådan som det foreligger, men kunne som sagt ønske garantier for, at rådighedsbeløbene bliver forhøjet.

**Landbrugsministeren (Smørum):** Jeg takker samtlige ærede ordførere for tilslutningen til det foreliggende lovforslag.

De ærede medlemmer hr. Niels Eriksen og hr. Fibiger fandt det betænkeligt at gå med til en forhøjelse af byggelånenes maksimumsbeløb med 2 000 kr. Jeg vil gerne i den anledning understrege det, som blev anført af det ærede medlem hr. Chr. Rasmussen, at i fjor blev den forhøjelse af byggelånsbeløbet, som var indstillet af statens jordlovsudvalg, skåret ned her i tinget. Det er desuden sådan, således som det ærede medlem hr. Chr. Rasmussen gjorde opmærksom på, at forhøjelsen af byggelånet i år er ansat lavere end den opgjorte faktiske stigning i byggeomkostningerne. Jeg tror derfor ikke, det går an at sætte beløbet ned. Når man ser lidt ud i fremtiden, synes jeg ikke, der er meget, der tyder på en standsning af prisstigningerne. Man må vel snarere frygte en yderligere stigning i den kommende byggesæson og dermed

## [Laudbrugsministeren.]

yderligere vanskeligheder for de unge husmænd, som alene med indsats af egen sammensparet kapital skal bygge i den kommende sommer. Det stiller sig naturligvis lidt anderledes for unge ansøgere, der er så heldige at have velstående forældre, som kan hjælpe dem enten med kontante penge eller ved at gå i kaution for dem; men skal de unge landmænd bygge alene for den kapital, de har sparet sammen af deres arbejdsfortjeneste, tror jeg ikke, det går an at spænde dem hårdere for, end de er i øjeblikket. Det har nemlig aldrig været statshusmandslovens hensigt, at de, der er så heldige at have velhavende forældre, skulle have en fortrinsstilling fremfor de ubemidlede, tværtimod. Derfor kan jeg heller ikke tilsige nogen velvilje med hensyn til at sætte byggelånene ned fra det beløb, der er foreslået.

De ærede medlemmer hr. Niels Eriksen og hr. Fibiger var inde på forskellige spørgsmål vedrørende de regler og principper, som indeholdes i hovedloven, statshusmandsloven. Jeg skal ikke her ved behandlingen af udlånsloven komme nærmere ind på disse spørgsmål, idet jeg skal oplyse, at det er min hensigt i meget nær fremtid i folketinget at fremsætte et lovforslag om visse ændringer i statshusmandsloven, nemlig dels ændringer på långivningens område, dels også ændringer, som tager sigte på en forenkling af administrationen med det formål at opnå visse besparelser i administrationsudgifterne.

Jeg skal dog allerede nu bemærke, at adskillige af de spørgsmål, som er rejst i dag, rækker videre end de ændringer, som ventes optaget i det lovforslag, som er under forberedelse. En del af disse spørgsmål var også fremdraget under forhandlingerne i fjor, og de har også været inddraget i mine overvejelser ved forberedelsen af det lovforslag, som jeg agter at fremsætte om ganske kort tid. Når jeg mener kun at burde fremsætte et lovforslag om mere begrænsede ændringer i statshusmandsloven, skyldes det, at de spørgsmål, som er blevet fremdraget fra forskellig side her i tinget, og forskellige andre problemer, som har meldt sig under lovens administration, i vidt omfang berører selve de principper, som ligger til grund for de gæl-

dende regler. Jeg tænker her særlig på lånereglerne, pantsætningsreglerne og reglerne om ejerskifte. Når vi skal behandle statshusmandsloven, kan vi jo i det pågældende udvalg tale om, hvor vidt vi kan komme på disse forskellige områder, eller om det måske var klogt at nedsætte en kommission, som på lidt bredere basis kunne tage disse spørgsmål op til undersøgelse. Men det er som sagt noget, vi kan tale om i det udvalg, som skal behandle statshusmandsloven.

Det ærede medlem hr. Niels Eriksen, og jeg tror også det ærede medlem hr. Fibiger, var inde på, at man var for gammeldags med hensyn til de anvendte byggemetoder. Heroverfor vil jeg dog sig, at man skal vist være lidt forsigtig med at gå bort fra de gamle, prøvede metoder og de gode, gamle, prøvede byggematerialer. Det ærede medlem hr. Niels Eriksen ved, at jeg er fuldstændig indstillet på, at vi skal have gode, lune og praktisk indrettede stalde til vore dyr; og i almindelighed er det vist sådan, at siden vi fik arkitekttilsyn, har vi fået bedre, praktisk indrettede og solidt byggede statshusmandsbrug. Vi har nogle dårlige erfaringer fra den første tid, da vi ikke havde noget arkitekttilsyn. Dengang fik vi bygget nogle jammerlige bygninger, som vi har haft meget besvær af siden, ligesom vi har måttet hjælpe med suppleringslån for at få disse meget dårlige bygninger forbedret. Men vi skal ikke være konservative og holde på det gamle, alene fordi det er gammelt. Hvis man kan finde frem til bedre byggemetoder og nye materialer, som er lige så gode som de gamle, og de så er billigere, må vi naturligvis prøve ad de veje. Forholdet er det, at i øjeblikket ligger der i finansudvalget en ansøgning om at få penge til at udgive en del type-tegninger. Der er for så vidt mange forskellige typer nye husmandsbrug, og det er jo muligt, at nogle af disse typer viser sig at være praktiske og solide nok og måske kan opføres billigere end de nuværende. Jeg vil naturligvis gerne være med til at drøfte dette spørgsmål i udvalget.

Det ærede medlem hr. Fibiger nævnede spørgsmålet om dommernes indberetningspligt ved tvangsauktioner. Jeg er ganske enig i de betragtninger, det ærede medlem anførte. Jeg kender disse forhold fra de år,

**[Landbrugsministeren.]**

jeg havde med dem at gøre i statens jordlovsudvalg, og jeg må sige, at jeg har haft meget besvær med alle disse indberetninger, og også en gang imellem med at foretage nogle besigtigelser; og det har alt sammen været ganske overflødigt, der kom ikke noget ud af det. Derfor er det min tanke i det lovforslag, jeg fremsætter om nogle dage, at foreslå, at denne indberetningspligt udgår af loven.

De ærede medlemmer hr. Aage Fogh og hr. Fuglsang spurgte, om det er min mening, hvis de foreslåede bevillinger viser sig ikke at være tilstrækkelige, da at søge folketinget om at få yderligere bevillinger stillet til rådighed. Ja, dér vil jeg følge den gode, gamle praksis, som alle andre landbrugsministre har fulgt, og jeg tænker, at folketinget vil stille sig lige så velvilligt, som det altid har gjort, når statens jordlovsudvalg kommer med en sagligt velbegrundet indstilling om at forhøje bevillingerne.

Jeg takker endnu en gang for tilslutningen til lovforslagets gennemførelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.*

**Chr. Rasmussen:** Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

**Formanden:** Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 15. november, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg med henblik på revision af lov nr. 219 af 11. juni 1954 om ungdomsundervisning m. v.*

2) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje. (Forberedelse af landsretssager).

3) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om udlån til statshusmandsbrug m. m.

4) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ophævelse af lov om statens husholdningsråd [af J. M. Pedersen m. fl.].

Mødet hævet kl. 14<sup>15</sup>.

**22. møde.**

Torsdag den 15. november kl. 13.

**Formanden:** Under henvisning til § 12 i kgl. anordning af 24. juni 1952 har statens almindelige videnskabsfond fremsendt eksemplarer af fondets beretning for 1954-55. Eksemplarerne er fremlagt i læseværelset.

Den første sag på dagsordenen var:

*Valg af 17 medlemmer til et udvalg med henblik på revision af lov nr. 219 af 11. juni 1954 om ungdomsundervisning m. v.* (jfr. folketingsbeslutning af 14. november 1956).

Valgt blev: *Horn, Lysholt Hansen, Poul Hansen (Grenå), Hougaard, Per Hækkerup, Kolbjørn, Sofie Pedersen, Ravn, Damsgaard, Karlskov Jensen, Kr. Juul, Krogh, Ellen Poulsen, Ninn-Hansen, Hvidberg, Gertie Wandel og Jørgen Jørgensen (Lejre).*

Derpå foretoges:

*Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje. (Forberedelse af landsretssager).*

Valgt blev: *K. Axel Nielsen, Lysholt Hansen, Per Hækkerup, Erhard Jakobsen, Peter Jørgensen, Holger Larsen, Ravn, Chr. Thomsen, Lorentzen, Henry Christensen, Gideon, Martin, Helga Pedersen, Thestrup, Poul Møller, Rasting og Steen.*